

**LANDELIJKE KLACHTENCOMMISSIE VOOR HET ALGEMEEN BIJZONDER
ONDERWIJS**

ADVIES 2015-39

17 februari 2016

De school had ernstige zorgen over de leerlinge en haar zuster. De commissie kijkt naar de vraag of een school een melding als onderhavige nog behoorde te doen nadat de leerlinge en haar zuster de school hadden verlaten, op een andere school waren ingeschreven en daar onderwijs volgden. Het is in beginsel aan de volgende school eventueel een melding te doen. Ondertussen kunnen immers de zorgen van de oude school wel worden gedeeld met de opvolgende school. Niet is gebleken dat er voldoende en zwaarwichtige redenen waren waarom de school in dit geval nog tot melding moest overgaan. Zoals de commissie al in eerdere oordelen heeft vastgelegd, behoort een school voordat deze tot een melding aan Veilig Thuis overgaat, dit voornemen eerst met de ouders te bespreken. Alleen wanneer dit niet mogelijk is of wanneer er sprake is van spoedeisendheid, mag hiervan worden afgeweken. Hiervan is in dit geval niet gebleken. De commissie wijst tevens op het feit dat opgepast dient te worden met slechts telefonische meldingen, zeker indien deze kennelijk niet worden teruggekoppeld naar de melders in die zin dat hetgeen is gemeld ter verificatie wordt voorgelegd aan de melders. De school had daar overigens ook om kunnen vragen. De school heeft zich voorts kennelijk niet voldoende gerealiseerd, wat de gevolgen zouden zijn voor het hele gezin van een melding - in feite is Veilig Thuis een tussenstation naar Jeugdzorg -. De commissie vraagt aandacht voor het feit dat een melding als onderhavige hard aankomt bij een gezin. De school dient zich dat goed te realiseren. Sprake van niet professioneel handelen. De klacht is gegrond.

**ORDEEL VAN DE LANDELIJKE KLACHTENCOMMISSIE
VOOR HET ALGEMEEN BIJZONDER ONDERWIJS
INZAKE KLACHT 15-39**

De Landelijke Klachtencommissie voor het algemeen bijzonder onderwijs (verder: de commissie) heeft op 12 november 2015 per post een klacht ontvangen van de heer A. en mevrouw B. (hierna te noemen: klagers). Klagers zijn ouders van C. (11 jaar), ex-leerlinge van basisschool D. te Zoetermeer (hierna: de school). De klacht, geregistreerd onder nummer 15-39, is gericht tegen mevrouw E., directeur en mevrouw F., adjunct directeur van de school, hierna te noemen: aangeklaagden.

Procedure

De commissie die de klacht heeft behandeld, bestond uit mr. C. Sjenitzer, voorzitter, mevrouw E.I.H. Gordijn-Oud, lid en de heer mr. J.H.A. Teulings, lid.

De commissie heeft op 17 november 2015 het door klagers ingevulde vragenformulier met bijlagen ontvangen.

Aangeklaagden zijn in de gelegenheid gesteld zich schriftelijk te verweren. Op 5 januari 2016 heeft de commissie een verweerschrift met bijlagen ontvangen.

Klagers en aangeklaagden zijn daarnaast in de gelegenheid gesteld hun standpunten nader toe te lichten op een op 15 januari 2016 te Den Haag gehouden besloten hoorzitting.

Aanwezig waren:

- klagers, vergezeld van de heer G. en mevrouw H., vrienden van klagers.

- aangeklaagden, vergezeld van mevrouw mr. I., advocaat te Den Haag.

Korte inhoud van de klacht

1. De school heeft zich niet gehouden aan het eigen protocol “Meldcode huiselijk geweld en kindermishandeling” omtrent een Veilig Thuis melding;
2. De school heeft een ongegronde melding bij Veilig Thuis gedaan.

Klagers schetsten de voorgeschiedenis. De leerlinge is een hoogsensitief en hoogbegaafde leerlinge. Het was de school niet gelukt om passend onderwijs te bieden. De leerlinge kreeg op school problemen, werd depressief en wilde niet meer naar school. De school had een melding, zonder toelichting, bij de leerplichtambtenaar gedaan. Per 1 juni 2015 is de leerlinge, samen met haar zuster, naar een andere school gegaan. Twee weken na de overstap heeft de school een melding bij Veilig Thuis gedaan.

Ad 1. Gesprekken over de vele schoolwisselingen en het vele schoolverzuim hadden nooit plaatsgevonden. Toen de leerlinge werd aangemeld hebben klagers aangegeven dat dit de 4^e basisschool was en waren de redenen voor de schoolwisselingen gemeld. Toen waren geen kritische vragen gesteld of zorgen geuit.

Er was geen collegiale consultatie toegepast. De school had geen informatie ingewonnen en had haar zorgen ook niet kenbaar gemaakt. De school had de nieuwe school wel op hun afspraken gewezen maar niet gemeld dat zij zich grote zorgen maken.

Ad 2. Dit bleek uit de afronding van het onderzoek. In de melding zijn verschillende onwaarheden vermeld. De gegevens stonden wel op de juiste manier in het dossier van de school.

De inhoudelijke fouten waren:

- Het aantal basisscholen dat zij vermelden;
- Dat de school niet op de hoogte zou zijn van de vele schoolwisselingen;

- Dat de nieuwe school niet op de hoogte gebracht zou zijn van de vele schoolwisselingen;
- Dat de vader van de leerlinge nog nooit op school was gezien;
- Het vele schoolverzuim van de leerlinge;
- De pedagogische onmacht van de klagers.

Voor het vele schoolverzuim was een medische verklaring afgegeven. Van de school had mogen worden verwacht dat zij zich naar de leerplichtambtenaar anders had opgesteld omdat zij als geen ander op de hoogte waren van de specifieke hulpvraag en problematiek van de leerlinge. De school had echter het advies van de leerplichtambtenaar (nergens staat dat ze niet naar school kon) blind gevolgd. Van niet naar school willen was geen sprake.

Het lijkt er op dat de school had gehandeld vanuit een negatieve emotie in plaats van uit een objectieve betrokkenheid.

De ongegrond melding heeft veel schade aangericht in het gezin van klagers.

Verweer

Door aangeklaagden werd naar aanleiding van deze klacht het volgende aangevoerd.

De aangeklaagden schetsten in eerste instantie de achtergronden.

In het intakegesprek werd door klagers aangegeven dat de leerlinge 3 maal van school is verwisseld. Volgens de informatie van de leerplichtambtenaar zou dit 6 keer zijn gebeurd. Er vonden van september tot en met december 2014 regelmatig gesprekken plaats tussen de diverse betrokkenen. Het betroffende over het algemeen didactische onderwerpen. De leerlinge was vanaf september 2014 meer dan gebruikelijk afwezig. In maart 2015 was dat met de klagers besproken. Op 21 april 2015 werd gesproken over de gewenste terugkeer van de leerlinge naar school. In de brief van de huisarts van 17 april 2015 was niet opgenomen dat de leerlinge wegens medische beperkingen verhinderd zou zijn onderwijs te volgen. Tijdens het gesprek van 21 april 2015 werden verschillende opties besproken en werd hulp aangeboden. Tijdens hetzelfde gesprek werden de zorgen omtrent de afwezigheid van de leerlinge

besproken. Kenbaar werd gemaakt dat om die reden contact zou worden opgenomen met de leerplichtambtenaar. Uit het contact met de leerplichtambtenaar op 23 april 2015 bleek dat de leerlinge al 6 maal van school was gewisseld. Het was niet gelukt een afspraak voor terugkeer naar school te maken. Aangeklaagden hadden op 19 mei 2015 weer contact met de leerplichtambtenaar die aangaf de klagers te zullen oproepen. Aangeklaagden werd geadviseerd zich te wenden tot Veilig Thuis om de zorgen over het veelvuldige verzuim te delen. De leerplichtambtenaar had op 26 mei 2015 een afspraak gemaakt met de klagers hierover te spreken. Aangeklaagden hadden ondertussen ook contact met School Maatschappelijk Werk teneinde hun zorgen te uiten. Op 27 mei 2015 vernamen aangeklaagden dat de leerlinge naar een andere school ging.

In tegenstelling tot de afspraken daarover had de nieuwe school geen contact gezocht met de aangeklaagden.

Zowel de leerplichtambtenaar als School Maatschappelijk Werk adviseerden een melding te doen bij Veilig Thuis. Dit is conform het meldprotocol. Het verzuim van de leerlinge (en haar zuster) was twijfelachtig. De zorgen waren geuit vanwege het veelvuldig ziekteverzuim en de mate waarin in het verleden van school was gewisseld.

Ad 1. Er was wel degelijk met de klagers gesproken conform de meldcode. Tijdens het gesprek van 21 april 2015 was het veelvuldig ziekteverzuim onderwerp van gesprek en was het doel van het gesprek terugkeer naar school. Aangeklaagden hadden ook hun zorgen geuit. Tevens is aangegeven dat men zich tot de leerplichtambtenaar zou wenden. Aangeklaagden - in feite aangeklaagde mevrouw F. - hadden zich ook vervolgens aan de meldcode gehouden door contact op te nemen met Veilig Thuis. Aangeklaagden werden daarin gesteund door Leerplicht en School Maatschappelijk Werk. De leerlinge was uit het zicht verdwenen.

Ad 2. De aangeklaagden ontkenden en betwistten dit punt. Beide dochters van aangeklaagden waren veelvuldig afwezig. Het feit dat het hen beide betrof, een verklaring van een behandelaar ontbrak waaruit bleek dat de leerlinge verhinderd was naar school te gaan en de combinatie met het veelvuldig wisselen van school waren de redenen zich zorgen te maken en deze zorgen conform het protocol van Leerplicht en na advies van Maatschappelijk Werk te delen met Veilig Thuis. Aangeklaagden hadden daarbij geen onwaarheden vermeld.

Indien de leerlinge medisch gezien niet in staat zou zijn geacht onderwijs op school te volgen (hetgeen niet was gebleken), had het op de weg van de klagers gelegen in gesprek te gaan om onderwijs op een andere wijze mogelijk te maken.

Aangeklaagden hadden bij Veilig Thuis niet aangegeven dat er sprake zou zijn van pedagogische onmacht bij klagers. Dit was een kwalificatie die Veilig Thuis heeft gegeven in haar rapport.

Aangeklaagden betreuren dat klagers geen contact hadden gezocht met het bestuur hetgeen wellicht tot een oplossing had kunnen leiden.

Aangeklaagden hadden uiterst zorgvuldig gehandeld. Aangeklaagden zagen geen andere mogelijkheid dan zich te wenden tot Veilig Thuis en werden daarin ondersteund.

Ontvankelijkheid

De school was ten tijde van de voorgevallen feiten en de indiening van de klacht aangesloten bij de commissie. Met betrekking tot de ontvankelijkheid van de klacht stelde de commissie vast dat klagers dochter niet meer was ingeschreven zodat klagers niet ouders zijn van een leerlinge. Anderzijds was de commissie van oordeel dat aard en inhoud van de klacht met zich brengen dat in deze het belang van klagers op één lijn moet worden gesteld met dat van de ouders van een ingeschreven leerling. Met toepassing van art. 11 lid 2 van de Regeling Landelijke Klachtencommissie voor het algemeen bijzonder onderwijs was de klacht ontvankelijk.

Oordeel

Op grond van het dossier en hetgeen aan de orde is geweest , met name door wat over en weer is verklaard, tijdens de hoorzitting komt de commissie tot het volgende oordeel.

Ad 1 en 2.

De commissie heeft vastgesteld dat de school ernstige zorgen had over de leerlinge en haar zuster. De commissie stelt daarbij voorop, dat het feit dat de melding door de school aan Veilig Thuis op grond van het door die instantie ingestelde onderzoek en de aan die instantie toekomende eigen beoordeling ongegrond is verklaard (“zorgmelding ongegrond, geen sprake van mishandeling”), niet automatisch impliceert dat de melding van de kant van de school, gebaseerd op waarnemingen van de school over de achterliggende periode, onjuist was.

De commissie kijkt echter wel naar de vraag of een school een melding als onderhavige nog behoorde te doen nadat de leerlinge en haar zuster de school hadden verlaten, op een andere school waren ingeschreven en daar onderwijs volgden. De commissie is van oordeel dat het in beginsel aan de volgende school is eventueel een melding te doen. Ondertussen kunnen immers de zorgen van de oude school wel worden gedeeld met de opvolgende school. Niet is gebleken dat er voldoende en zwaarwichtige redenen waren waarom de school in dit geval nog tot melding moest overgaan.

Zoals de commissie al in eerdere oordelen heeft vastgelegd, behoort een school voordat deze tot een melding aan Veilig Thuis overgaat, dit voornemen eerst met de ouders te bespreken. Alleen wanneer dit niet mogelijk is of wanneer er sprake is van spoedeisendheid, mag hiervan worden afgeweken. Hiervan is in dit geval niet gebleken. Omdat de melding eerst in juni 2015 is gedaan, kan het gesprek van 21 april 2015 niet worden aangemerkt als het kenbaar maken van voornemen om een melding te doen. De commissie is dan ook van oordeel dat nu men van de zijde van de school toch een melding wenste te doen, men dit eerst met klagers had moeten bespreken.

De commissie wijst tevens op het feit dat opgepast dient te worden met slechts telefonische meldingen, zeker indien deze kennelijk niet worden teruggekoppeld naar de melders in die zin dat hetgeen is gemeld ter verificatie wordt voorgelegd aan de melders. De school had daar

overigens ook om kunnen vragen. De school heeft zich voorts kennelijk niet voldoende gerealiseerd, wat de gevolgen zouden zijn voor het hele gezin van een melding - in feite is Veilig Thuis een tussenstation naar Jeugdzorg -. De commissie vraagt aandacht voor het feit dat een melding als onderhavige hard aankomt bij een gezin. De school dient zich dat goed te realiseren.

De commissie is van oordeel dat aangeklaagden in het licht van het voorgaande niet professioneel hebben gehandeld en acht de klacht **gegrond**.

Den Haag, 17 februari 2016,

C. Sjenitzer

Voorzitter

D.H.C. Dane-Peeters

Secretaris